

# Madeleine Hatz

f. 1952 i Lund. Bor och arbetar i New York och Södermanland



Studier vid Lunds universitet 1969-72. Konsthögskolan i Stockholm 1974-80. École des Beaux-Arts och Atelier Hayter, Paris, 1977-78.

Separatutställningar Galleri Engström, Stockholm, 1985-86, 1996. Bali Miller Gallery, New York 1988. Centre Culturel Granit, Belfort, Frankrike, 1989. Kulturhuset, Stockholm, 1992. Galleri Ahnlund, Umeå, 1994. Lunds konsthall 1995. ArtNations Projects, New York, 1997-98. Marsha Mateyka Gallery, Washington 1999.

Samlingsutställningar i Pratt Graphic Center, New York, 1982. Galleri Engström, Stockholm, 1987. National Studio Program, The Clocktower, New York, 1987. Persistence of Painting, Kohn Pedersen Fox Gallery, New York, 1992. Pain-ting, Bard College, New York, 1992. Beyond Paint, Tibor de Nagy Gallery, New York, 1993. As Above, So Below, Elga Wimmer Gallery, New York, 1993. The Whole World in a small Painting, Träns Hudson Gallery, New York, 1997. After the Fall: Aspects of Abstract Painting since 1970, Snug Harbour Cultural Center, New York, Vertical Painting, P:S. 1 Museum, Long Island City, 1997-98. Unnatural Selection, Raritan Valley Community College, New Jersey, Galerie Faisant, Strasbourg, 1998. Recent Painting, Marsha Mateyka Gallery, Washington, 1999. Subliminal View, Träns Hudson Gallery, New York, 1999. Unprivileged Spaces - Ej privilegierade rum, Borås Museum, Edsviks konst och Kultur, Bildmuseet i Umeå 1999.

I 1999 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: "Rocaille". Karborundumtryck och etsning i svart och grått. Mått i mm: 174x238.

"Verkligheten är en väv av ljus, en hinna där former kan tänjas ut. Den är en yta och saknar mätbara avstånd", skrev Madeleine Hatz 1984. Var och en som ägnat sig åt konst vet att verkligheten inte är något självklart. När man börjar iakttä den och reflektera över dess natur blir den undflyende, ogripbar. Många konstnärer arbetar med detta förhållande som utgångspunkt. Det mest konkreta i en målning eller ett grafiskt blad är att det är en yta. En del konstnärer arbetar med motiv där ytans läge fluktuerar. Andra behandlar ytan som en hinna mellan den upplevda verkligheten och andra tänkbara verkligheter. Madeleine Hatz återger olika ytor på bildplanet.

Fysiskt befinner sig visserligen dessa i samma plan men visuellt kan de befinna sig antingen i bildplanet eller bortom detta. Bildplanet är både en ogenomtränglig yta och en transparent hinna. Utförandet sker med ett lätt anslag där fastare former blandas med upplösta, splittrade formelement. Marknära former förenas med lätta molnformer.

Verken får en poetisk spänning som låter betraktaren ana en annan verklighet än den vanliga. I etsningen "Rocaille" är detta särskilt tydligt genom reliefen i pappret som antingen kan uppfattas som mark eller moln och i den grå eller svarta tryckfärgen som kan vara krusningar på en vattenyta eller lätta skyar på himlen.

*Jan af Burén*